

Hindrup Andersen gjorde i relation til eventyret om Frederik VII.

Men så håber jeg også, at vi i dag kan få en debat, der er frigjort fra sådan partipolitisk fnidder og fnadder. Det havde jeg forstået at der var enighed om, inden vi startede debatten. Men jeg har det lidt ligesom statsministeren, at jeg synes måske ikke, at optakten fra hr. Hovmand og fra fru Birthe Rønn Hornbech var helt lovende i den retning. Men det kan vi så vende tilbage til, og hvis det er den diskussion, vi skal have, kan vi jo se, hvem det er, der har gennemført hvad her i landet, hvem det er, der har lavet hvilken kontrol og lovgivning med indbygget kontrol og miljøregulering. Det vil i hvert fald være noget, som også Venstre er stærkt involveret i. Men lad det nu være; der er altid plads til lidt hyklerier.

Jeg tror, vi kan få en spændende debat. Jeg synes, det er vigtigt, at vi med mellemrum også mere principielt kan diskutere, om den lovgivning, vi gennemfører her i Folketinget, nu også fuldt ud lever op til grundlovens bestemmelser om borgernes retssikkerhed.

Vi skal selvfølgelig alle sammen hele tiden holde øje med, at lovgivningen ikke udvikler sig på en sådan måde, at der sker en udhuling af grundlovens bestemmelser, og i dag er det bestemmelserne i §§ 72 og 73, vi skal kigge på.

Men jeg vil godt starte med som udgangspunkt at holde fast i, at det er Folketingets ansvar, at beskyttelsen af borgernes retssikkerhed ikke bliver tilsidesat i lovgivningen, og det ansvar er jeg sikker på vi alle sammen føler, uanset hvilket parti vi tilhører.

For at vi kan leve op til det ansvar, er det selvfølgelig nødvendigt, at Justitsministeriet, som det også sker i dag, i forbindelse med de enkelte loves tilblivelse påser, at forslagene ikke indeholder bestemmelser, der er i strid med grundloven. Vi skal kunne forudsætte, at Justitsministeriet har været igennem en grundlovmæssig vurdering af og stillingtagen til de enkelte bestemmelser i et lovforslag, når det fremsættes. Det gælder i alle forhold, men det gælder i særlig grad, når det drejer sig om grundlovens beskyttelse af borgernes frihed og retssikkerhed. Dermed kan vi også i Folketinget leve op til vores ansvar for at følge grundloven.

Så vil jeg godt gøre et par bemærkninger om § 72, krænkelse af privat ejendom; vedrørende § 73 i grundloven vil vores miljøpolitiske ordfører, hr. Martin Glerup, gøre bemærkninger.

Vedrørende krænkelse af privat ejendom vil jeg sige, at diskussionen om den bestemmelse i

øjeblikket drejer sig om, hvorvidt den lovgivningsmæssige praksis for myndigheders adgang til borgernes boliger og erhvervsvirksomheder uden retskendelse er gået for vidt. Med andre ord om undtagelsen fra kravet om retskendelsen i § 72 anvendes for ofte i lovgivningspraksis.

Vi har for et halvt års tid siden fået oplyst af Justitsministeriet, at der er mere end 100 love, som giver en sådan adgang, og det lyder jo umiddelbart af mange; men lad os nu se lidt nærmere på, hvad det er.

Vi har igennem mange år i Folketinget under skiftende regeringer med åbne øjne og med store flertal vedtaget en lang række bestemmelser i lovgivningen om forvaltningsmyndigheders adgang til at foretage kontrolundersøgelser, typisk kontrolundersøgelser i forbindelse med tilsyn, stikprøvekontrol og lign. Vi kender det også fra låne- og støtteordningerne på landbrugs- og fiskeriområdet.

Det er der i sig selv ikke noget alarmerende i, tværtimod er det nødvendigt. Udviklingen hænger nøje sammen med den udvikling, der har været på afgifts- og tilskudslovgivningen, og ikke mindst med de krav, som også EU stiller til os som medlemsstat om at føre kontrol med diverse ordninger. Det er krav, som vi i høj grad har blikket rettet mod med hensyn til de andre EU-lande: Lever de nu op til deres kontrol i henhold til de ordninger, der er i EU? Når vi har blikket rettet mod de andre lande, må vi selvfølgelig også have blikket rettet mod os selv og fejle for vores egen dør.

Der er ikke tale om indgreb over for borgere, der er tale om at føre kontrol med, om de støtte- og låneordninger, man etablerer, nu også bliver overholdt.

Jeg er enig med statsministeren i, at der ikke er grund til at antage, at den nuværende lovgivning skulle være i strid med grundloven, men det er også klart, at antallet af love, hvor vi har lavet disse bestemmelser, selvfølgelig bør skærpe vores opmærksomhed.

Derfor er det godt, at Justitsministeriet også har oplyst, at man nu er mere restriktiv på det område, og det vil også være rigtigt, at regeringen giver Folketinget en samlet redegørelse for udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse.

Bestemmelser af den art bør selvfølgelig kun anvendes, når de er nødvendige for at få lovgivningen overholdt, og deres rækkevidde skal naturligvis begrænses til det nødvendige. Det